

Els pressupostos: un pur tràmit o una eina per a la justícia social?

Més del 50 % dels ingressos de l'Ajuntament de Tàrraga provenen dels impostos, tant directes com indirectes; i més del 50 % corresponen a l'IBI. És per això que no es pot parlar de pressupostos municipals sense parlar d'aquest impost. Ara bé, hi ha diverses maneres d'aplicar-lo dins els marges legals que tenen els ajuntaments. A Catalunya i a l'Estat cal una revisió molt en profunditat de la fiscalitat perquè sigui realment progressiva: un motiu més per lluitar per la nova República Catalana.

La CUP apostem per una fiscalitat justa i progressiva: que els impostos no siguin lineals, sinó que pagui més qui més té i menys qui menys té. A Tàrraga, la CUP demanem una revisió en profunditat de la fiscalitat, i més concretament de les dues variables cabdals en relació a l'IBI. En primer lloc, els valors cadastrals del nostre municipi i, en segon lloc, l'aplicació d'un IBI diferenciat. Tàrraga, des del 2008, tenia uns valors cadastrals molt alts, però amb l'esclat de la crisi els preus reals es van devaluar, mentre els valors cadastrals mantenien uns preus massa elevats. No va ser fins al cap d'uns anys que aquesta situació es va "corregir" per la demanda ciutadana i institucional i es va produir en tres anys una rebaixa progressiva lineal (igual per a tothom) d'un 64 % en total. El problema d'aquestes rebaixes lineals és que no són justes, perquè no es diferencien les diverses zones del municipi, ni els sòls sense construir dels sòls construïts. Els ciutadans, a més, no hem notat gens aquestes rebaixes perquè el govern municipal cada any pujava el tipus impositiu amb què gravava l'IBI gairebé el mateix tant per cent que baixava el valor cadastral per compensar la davallada d'ingressos en les ordenances fiscals de Tàrraga. Segurament per pagar el deute municipal, no fos cas que es perjudiquessin els bancs, en aquest país. Ara tenim un tipus impositiu (1,21) que ratlla el màxim possible (1,23) i que no permet aplicar un tipus d'IBI diferenciat. Tres rebaixes, fruit d'una mala gestió, que foren un error que ara estem pagant i que pagarem durant anys.

Des de la CUP veiem que el més important és que cal fer una altra revisió cadastral perquè seria el més just i permetria fer de l'IBI un impost més progressiu aplicat de manera diferenciada. En els immobles urbans d'usos no residencials es podria aplicar un tipus diferenciat més alt (sense superar el màxim legal d'1,23) que només haurien de pagar com a màxim el 10 % dels immobles que per cada ús (industrial, comercial...) tinguin el valor cadastral més elevat. Com que ara el tipus està al màxim, no tenim aquest marge de maniobra. Amb la nova revisió cadastral podríem recomposar la situació i tenir marge per aplicar aquest IBI diferenciat, cosa que ens hauria de permetre ingressar el mateix que ara d'una manera més progressiva, o bé fins i tot augmentar els ingressos en la resta de les ordenances i poder aplicar uns pressupostos més socials amb redistribució de partides, bonificacions de diferent classe (a famílies monoparentals, per exemple) i una tarifació social més progressiva segons la renda. Malgrat això, la tarifació social en serveis com les llars d'infants o l'escola de música ja es podria haver aplicat avui per avui a Tàrraga, com ja fan molts altres municipis catalans.

És per això que hem proposat a l'equip de govern que sol·liciti un informe a l'oficina del cadastre sobre la situació dels valors cadastrals a Tàrraga, però el que creiem és que cal pensar ja en una revisió cadastral perquè aviat farà 10 anys de l'anterior revisió. A partir d'aquí caldrà treballar per aplicar de manera progressiva, no només l'IBI, sinó la resta dels impostos que cobra l'Ajuntament. La solidaritat no és donar el que ens sobra sinó compartir el que tenim. Aquest és el camí cap al qual la CUP avançaria en cas de governar: que pagués més qui més té i menys qui menys té.

Montse Garcia i Carlos Vílchez, regidors de la CUP a Tàrraga

Article publicat a la revista *Nova Tàrraga*, 18 de novembre de 2016